

CẢM NGHIỆM VỀ THÁNH LỄ TÂN NIÊN ĐÌNH DẬU 2017

Tôi nhanh chóng lái xe đến nhà thờ Ottoway cho kịp giờ Lễ, hôm nay Lễ Mừng Tân Niên 2017 bên Cha Trương Bửu Diệp, tại nhà thờ Thánh Maximilian Kolbe, Gx. Ottoway.

Bài ca nhập Lễ rộn ràng với lời chào Mừng Xuân, tôi ngây ngất đứng gần sát Cung Thánh, miệng hát vang, hồn rộng mở, cho lời chúc tụng Thiên Chúa, vị của Chúa Xuân được chạy thẳng vào trái tim tôi, như ngôi nhà đang mở rộng đầy ngạc nhiên, để đón nhận về: Không khí, cảnh trí, con người và âm thanh, màu sắc...Cha Phêrô Trần Trọng Mỹ, cùng Cha chánh xứ Marek P'tak bước lên bàn thờ, Cha Mỹ ngỏ lời Chúc Mừng Năm mới: Cầu cho toàn thể giáo dân "Năm mới Bình an và nhiều Phúc lành" và cảm ơn Cha

Marek đã "nhường hết phần dâng Thánh Lễ chiều nay, cho Cha Mỹ, vì Ngài muốn, Thánh Lễ Mừng Tân Niên hoàn toàn được dâng bằng tiếng Việt", một nghĩa cử biểu lộ sự khiêm nhường, chia sẻ và đầy lòng thương mến mà Ngài dành cho giáo dân Việt Nam

Phản Phụng Vụ trong Thánh Lễ tiếp theo, bài đọc hay Lời Nguyện, tôi bị chia trí, dù được đọc bằng tiếng Việt rõ ràng, bởi vì các cô gái hay các anh thanh niên, đến tham dự Thánh Lễ, đều đẹp thanh lịch duyên dáng, trong trang phục cho Mùa Xuân, tươi vui và trang trọng. Các cháu nhỏ là con cháu của họ, cả bé trai lẫn bé gái, cũng đến với nhà thờ với áo dài truyền thống, xúng xính trong "bộ cánh" mới, nắm tay nhau chúng thích đi lại trong nhà thờ, rồi theo sự nhắc nhở của người Mẹ, chúng biết quỳ xuống, chắp tay trước ngực và cái miệng nhỏ xíu biết nói lời ngợi khen và cảm ơn Thiên Chúa..Ôi! dễ thương quá đôi.

Tôi tiếp tục bị chia trí, bởi khung cảnh trên bàn thờ: Tượng Cha Diệp đứng chắp tay, áo dài đen, cạnh bên là hang Bêlem với các ảnh tượng Ba Vua, Thánh cả Giuse, Mẹ Maria, Chúa Hài Đồng Giêsu đều cao lớn và phục sức như người thật. Lần đầu tiên tôi được thỏa thuê nhìn ngắm hang Bêlem to lớn, với những con cừu lớn nhỏ chung quanh máng cỏ đẹp như thế.

Và vì là ngày Lễ Tân Niên bên Cha Diệp, nên bên cạnh tượng Cha, là cây mai lớn, treo lủng lẳng các cuộn Lộc Xuân màu đỏ, hoa mai nở vàng trên cành và lạ mắt là hai dây pháo điện, mà mỗi viên pháo có đèn chớp tắt bên trong và tự động nổ lộp độp, dòn tan, theo tiếng vỗ tay của mọi người...

Cha Trương Bửu Diệp kính mến, con không nói ra, nhưng con tin Cha dễ dàng bỏ qua cho tội "Chia Trí" của con hôm nay. Lần đầu tiên con có Chúa Xuân trong tâm hồn, lần đầu tiên con cảm nhận

được hai tiếng "Phục Vụ" từ những bàn tay làm việc, những tấm lòng nhiệt thành, của anh chị em Hội Cha Trương Bửu Diệp, họ đã hy sinh biết bao thời gian, công sức, tài vật và nhiều thứ nữa mà con chưa tìm đủ ý, đủ lời để ngợi khen và cảm ơn các anh chị em này.. Bài Phúc Âm của Thánh Matthêu (MT:6,25-34), Cha Phêrô Trần Trọng Mỹ đọc mạnh mẽ, rõ ràng: *"Chớ áy náy, lo lắng cho mạng sống mình: Lấy gì mà ăn, hay cho thân xác các con: Lấy gì mà mặc. Nào mạng sống không hơn của ăn và thân xác không hơn áo mặc sao? Hãy nhìn xem chim trời, chúng không gieo, không gặt, không thu vào lẫm, thế mà Cha các con trên trời, vẫn nuôi chúng. Nào các con không hơn chúng sao?"...* Con cúi đầu thấm thía Lời Chúa nói, như cho chính cái lo của con! Con đã lo: Mặc quần áo gì đến nhà thờ, lo hát bị sai nhịp, lo mưa làm ướt áo, lo gió làm rối đầu!.. rồi lo luôn cho người bên cạnh, không biết cô có đến tham dự Thánh Lễ chiều nay không?

Những cái lo "Bất tận"! Để rồi vào trong nhà thờ khi được chiêm ngắm CẢNH XUÂN trên Cung Thánh, Con thấy được CÁI LO của mình trở thành LỖI PHẠM, bởi chỉ lo cho riêng mình!

Nếu không có những Anh Chị Em quanh tôi và cả vị Mục Tử đang làm việc quên mình, để tỏ lộ sự yêu thương chia sẻ, đem LỜI CHÚA đến với mọi người, tôi làm sao có được không gian tuyệt vời như Thiên Đàng này, để chiêm ngắm? để suy niệm? Mà nhận biết về CÁI LO sai lỗi của mình?

Sau Thánh Lễ, giáo dân được mời lưu lại, cầu nguyện bên Cha Diệp, hái Lộc Xuân và chụp hình lưu niệm. Rồi dùng bánh mứt và trà nước, mọi người lại có dịp gặp gỡ, chuyện trò vui vẻ, trong khuôn viên nhà thờ.

Riêng các anh chị em Hội Ái Mộ Cha Trương Bửu Diệp, cũng có buổi liên hoan Mừng Xuân, nơi tụ họp thường xuyên, vẫn là nhà một Bác ao niên gần nhà thờ: Nơi đến để bao tử được no đầy bởi thức ăn ngon miệng, trái tim được ấm áp vì tình thương gia đình và tâm hồn được cảm nhận hạnh phúc và bình an.

Tôi ra về với gói xôi nóng ấm trên tay, do Bác gái chuẩn bị sẵn, phân phát từng phần, đều nhau cho mỗi cô ca viên như người mẹ của quê hương Việt Nam, rất xa, dịu dàng trong từng cử chỉ lo lắng cho các con, tụ tập về nhà mỗi dịp Tết đến, mỗi đứa con trong gia đình cũng nhận được phần quà linh kính, xách mang từ người Mẹ lo toan như thế...

Cha Diệp ơi! đêm nay về nhà, con sẽ kể Cha nghe tiếp về "KHO TÀNG" con nhận được ngày hôm nay, từ buổi LỄ TÂN NIÊN cao quý này.

Cảm ơn Cha đã cầu bầu cùng Thiên Chúa cho chúng con và Ngợi Khen Thiên Chúa đến muôn đời. Amen

Autumn Huỳnh